

Polityka i standardy ochrony dzieci przed krzywdzeniem

Załącznik nr 1
Do Zarządzenia Dyrektora nr 17/2024

I. INFORMACJE OGÓLNE

§ 1

1. Szpital Pomnik Chrztu Polski (dalej jako „Szpital”) oraz jego następcy prawni, prowadzą działalność leczniczą, obejmującą w szczególności całodobowe stacjonarne świadczenia zdrowotne, ambulatoryjne świadczenia zdrowotne oraz Szpitalny Oddział Ratunkowy wraz z Pogotowiem Ratunkowym. Szpital jest podmiotem prowadzącym na rzecz małoletnich działalność związaną z: leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, opieką nad nimi oraz – w zakresie wynikającym z właściwych przepisów – także wychowaniem i edukacją,
2. Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez pracowników Szpitala Pomnik Chrztu Polski jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie. Pracownik Szpitala traktuje dziecko z szacunkiem oraz uwzględnia jego potrzeby. Niedopuszczalne jest stosowanie przez pracownika wobec dziecka przemocy fizycznej lub psychicznej w jakiegokolwiek formie. Pracownik placówki, realizując te cele, działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych danej placówki oraz swoich kompetencji.
3. Celem niniejszej Polityki i Standardów jest określenie sposobu ochrony małoletnich, które uwzględniają zasady odnośnie ochrony małoletnich przed krzywdzeniem na podstawie aktualnego ustawodawstwa.

II. OBJAŚNIENIE TERMINÓW

§ 1

1. **Standardy Ochrony Dzieci (SOD)** – to zasady wprowadzane w instytucjach, organizacjach, placówkach, które świadczą usługi na rzecz dzieci, pracują z dziećmi i/lub w których dzieci przebywają bez opieki rodziców/opiekunów prawnych (oświata, placówki pobytu stałego, turystyka, pomoc humanitarna etc.) w celu ochrony dzieci przed krzywdzeniem.
2. **Dziecko (małoletni)** – każda osoba do ukończenia 18 roku życia.
3. **Pracodawca** – Szpital Pomnik Chrztu Polski;
4. **Kierownictwo (Dyrekcja)** – osoba, organ lub podmiot, który w strukturze zgodnie z obowiązującym prawem i/lub wewnętrznymi dokumentami jest uprawniony do podejmowania decyzji o działaniach Szpitala
5. **Krzywdzenie dziecka** – popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na szkodę dziecka, przemoc wobec dziecka lub zagrożenie dobra dziecka, w tym jego zaniedbanie.
6. **Personel** – osoba, która podejmuje współpracę ze Szpitalem bez względu na formę zatrudnienia. Za personel uznaje się pracowników, współpracowników, niezależnie od podstawy zatrudnienia (w tym osoby świadczące usługi w oparciu o umowy cywilnoprawne, wolontariuszy, studentów, rezydentów, stażystów, praktykantów), niezależnie od miejsca zatrudnienia (Szpital, przychodnia przyszpitalna, pozostałe jednostki), czy pełnionych stanowisk (lekarze, pielęgniarki, ratownicy medyczni, inni pracownicy medyczni, psychologowie, personel administracyjny, pomocniczy, w tym sprzątający i pilnujący porządku).

7. **Rejestr** – oznacza Rejestr Sprawców Przepęstw na Tle Seksualnym, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawie dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziaaniu zagroženiom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (Dz.U.2024, poz.560 t.j.). Rejestr składa się z trzech oddzielnych baz danych: 1) Rejestru z dostępem ograniczonym; 2) Rejestru publicznego; 3) Rejestru osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziaania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15, wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze.
8. **Opiekun dziecka** – osoba uprawniona do reprezentacji dziecka, w szczególności jego rodzic lub opiekun prawny, a także rodzic zastępczy.
9. **Dane osobowe dziecka** - wszelkie informacje umożliwiające identyfikację dziecka.

III. ZASADY REKRUTACJI PRACOWNIKÓW

§ 1

Szpital Pomnik Chrztu Polski kieruje się zasadami bezpiecznej rekrutacji, które są stosowane w odniesieniu do każdego stanowiska wymagającego kontaktu z dziećmi.

§ 2

1. Przed nawiązaniem stosunku pracy lub przed dopuszczeniem do innej działalności na innej niż stosunek pracy podstawie, na pracodawcy ciążyą obowiązki określone w ust. 2-10.
2. Pracodawca uzyskuje informacje, czy dane kandydata do pracy lub innej działalności, są zamieszczone w Rejestrze z dostępem ograniczonym lub w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziaania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze.
3. Kandydat do pracy lub innej działalności przedkłada pracodawcy informację z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziaaniu narkomanii (Dz. U. z 2023 r. poz. 172 oraz z 2022 r. poz. 2600), lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego.
4. Osoba, o której mowa w ust. 3, posiadająca obywatelstwo innego państwa niż Rzeczpospolita Polska, przedkłada pracodawcy ponadto informację z rejestru karnego państwa obywatelstwa uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi.
5. Osoba, o której mowa w ust. 3, składa pracodawcy oświadczenie o państwie lub państwach, w których zamieszkiwała w ciągu ostatnich 20 lat, innych niż Rzeczpospolita Polska i państwo obywatelstwa, oraz jednocześnie przedkłada pracodawcy informację z rejestrów karnych tych państw uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi.

6. Jeżeli prawo państwa, o którym mowa w ust. 3 lub 4, nie przewiduje wydawania informacji do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi, przedkłada się informację z rejestru karnego tego państwa.
  7. W przypadku gdy prawo państwa, z którego ma być przedłożona informacja, o której mowa w ust. 4-6, nie przewiduje jej sporządzenia lub w danym państwie nie prowadzi się rejestru karnego, osoba, o której mowa w ust. 3, składa pracodawcy oświadczenie o tym fakcie wraz z oświadczeniem, że nie była prawomocnie skazana w tym państwie za czyny zabronione odpowiadające przestępstwom określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz nie wydano wobec niej innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuściła się takich czynów zabronionych, oraz że nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi. Wzór oświadczenia stanowi *załącznik nr 2*.
  8. Oświadczenia, o których mowa w ust. 5 i 7, składane są pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.
  9. Informacje, o których mowa w ust. 2, pracodawca utrwała w formie wydruku i załącza do akt osobowych pracownika albo dokumentacji dotyczącej osoby dopuszczonej do działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi. Informacje oraz oświadczenia, o których mowa w ust. 3-7, pracodawca załącza do akt osobowych pracownika albo dokumentacji dotyczącej osoby dopuszczonej do takiej działalności.
  10. W celu realizacji obowiązku określonego w ust. 2, wybrany kandydat do pracy lub innej działalności – przed zawarciem umowy o pracę - obowiązany jest podać dane osobowe umożliwiające uzyskanie informacji z Rejestru z dostępem ograniczonym lub Rejestru osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze, tj.:
    - a. numer PESEL,
    - b. pierwsze imię;
    - c. nazwisko;
    - d. nazwisko rodowe;
    - e. imię ojca;
    - f. imię matki;
    - g. data urodzenia.
- zakres danych pracownika/współpracownika niezbędnych do sprawdzenia w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym – stanowi *załącznik nr 1*.

IV. ZASADY PODEJMOWANIA INTERWENCJI W SYTUACJI PODEJRZENIA KRZYWDZENIA LUB POSIADANIA INFORMACJI O KRZYWDZENIU MAŁOLETNIEGO

§ 1

1. Pracownicy Szpitala działają na rzecz ochrony dzieci przed krzywdzeniem, kierując się przy tym przepisami prawa.
2. Każda osoba będąca członkiem Personelu jest zobowiązana i uprawniona do reagowania, w przypadku podejrzenia, że małoletniemu dzieje się krzywda.
3. Fakt zidentyfikowania objawów krzywdzenia u dziecka-pacjenta podlega obowiązkowemu odnotowaniu w dokumentacji medycznej.
4. Każda osoba podejrzewająca krzywdzenie dziecka raportuje ten fakt kierownikowi oddziału lub pielęgniarkie oddziałowej. W przypadku jednostek innych niż oddziały szpitalne zgłoszenia dokonuje się u bezpośredniego przełożonego.
5. Za prowadzenie interwencji odpowiada kierownik oddziału, pielęgniarka oddziałowa lub bezpośredni przełożony.
6. W przypadku, gdy do ujawnienia krzywdzenia dziecka doszło po godzinie 14.35 lub w dni ustawowo wolne od pracy, a sprawa wymaga pilnego działania, osobą odpowiedzialną za prowadzenie interwencji jest lekarz dyżurny danego oddziału.
7. Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony bezpośredniego przełożonego, wówczas interwencję prowadzi dyrektor ds. Lecznictwa.
8. Naruszenie obowiązku reagowania może zostać uznane za ciężkie naruszenie obowiązków pracowniczych lub kontraktowych i jako takie prowadzić do rozwiązania umowy z osobą dopuszczającą się tego naruszenia.
9. W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu z uwagi stosowanie wobec niego przemocy domowej, a w rodzinie są lub mogą być inne dzieci, należy niezwłocznie poinformować Policję dzwoniąc pod numer 112/997.
10. Poinformowania służb dokonuje członek Personelu, który pierwszy uzyskał informację o zagrożeniu i następnie wypełnia kartę interwencji.
11. W przypadku podejrzenia, że opuszczenie przez dziecko w towarzystwie rodzica lub opiekuna prawnego będzie godziło w dobro dziecka, w tym zagrażało jego bezpieczeństwu, należy wezwać Policję oraz pouczyć o tym fakcie rodziców wraz poleceniem pozostania do czasu przyjazdu Policji.
12. Interwencja w przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka polega na sporządzeniu pisemnego zawiadomienia, opisującego najbardziej dokładnie zdarzenie, ze wskazaniem danych pokrzywdzonego (imię, nazwisko, adres, PESEL) i potencjalnego sprawcy (co najmniej imię i nazwisko i inne dane umożliwiające identyfikację, np. relacja do dziecka – ojciec, matka, miejsce zamieszkania albo miejsce pracy bądź nauki) przesłaniu go do najbliższej jednostki Policji lub prokuratury. W przypadku popełnienia czynu karalnego na szkodę dziecka przez osobę poniżej 17 roku życia także należy sporządzić

pisemne zawiadomienie. W razie wątpliwości odnośnie sporządzenia zawiadomienia personel konsultuje się z działem obsługi prawnej Szpitala.

13. Decyzję o podjęciu interwencji polegającą na przesłaniu zawiadomienia do prokuratury podejmuje dyrektor Szpitala.
14. W wypadkach, gdy stosowanie wobec małoletniego przemocy domowej nie realizuje jednocześnie znamion przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego, bądź u małoletniego ujawniono przejawy zaniedbania, osoba prowadząca interwencję informuje pracownika socjalnego, który to w porozumieniu z Dyrekcją składa do sądu rejonowego właściwego wg miejsca zamieszkania małoletniego zawiadomienie w formie pisemnej, z prośbą o wgląd w sytuację rodzinną małoletniego.
15. W przypadku wątpliwości personel podejrzewający krzywdzenie dziecka-pacjenta, konsultuje sprawę z co najmniej jedną osobą z Personelu, jeśli jest taka możliwość z psychologiem. Osoba odpowiedzialna za interwencję może rozmawiać z osobami zaangażowanymi, w tym dzieckiem, osobą podejrzewaną o krzywdzenie i świadkami.
16. W przypadku, gdy nie jest jasne, jakiej krzywdy dziecko doświadcza ze strony rodzica lub opiekuna prawnego należy wszcząć procedurę Niebieskie Karty. Należy kierować się zasadą lepsze jest działanie, niż zaniechanie.
17. Dalszy tok postępowania leży w gestii uprawnionych organów.
18. Dziecku oraz jego niekrzywdzącym opiekunom oferowana jest pomoc i wsparcie psychologa.

§ 2

1. Podejrzenie krzywdzenia dziecka, niezależnie od osoby odpowiedzialnej za krzywdzenie oraz niezależnie od rodzaju podejmowanej interwencji, podlega raportowaniu. Z przebiegu każdej interwencji sporządza się kartę interwencji, której wzór stanowi załącznik nr 3 do niniejszego dokumentu.
2. Każdy przypadek stosowania przemocy lub zaniedbań wobec małoletniego, należy w formie karty interwencji zgłosić pracownikowi socjalnemu, który prowadzi rejestr zgłoszeń w formie elektronicznej.
3. Fakt zidentyfikowania objawów krzywdzenia u dziecka-pacjenta oraz podjęcie działań interwencyjnych podlega obowiązkowemu odnotowaniu w dokumentacji medycznej dziecka-pacjenta.
4. Informacja o podjęciu interwencji przekazywana jest także Dyrekcji Szpitala w formie notatki służbowej nie zawierającej danych osobowych, a jedynie opis i przyczynę interwencji mailowo na adres poczta@szpitalpomnik.pl.
5. Pracownicy i inne osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych podjęły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

§ 3

6. Zagrożenie bezpieczeństwa dzieci może przybierać różne formy, z wykorzystaniem różnych sposobów kontaktu i komunikowania:
  - a) popełniono przestępstwo na szkodę dziecka (np. wykorzystanie seksualne, znęcanie się nad dzieckiem)
  - b) doszło do innej formy krzywdzenia, niebędącej przestępstwem, takiej jak np. krzyk, kary fizyczne, poniżanie;
  - c) doszło do zaniedbania potrzeb życiowych dziecka (np. związanych z żywieniem, higieną czy zdrowiem);
19. Wyróżniono procedury interwencji w przypadku podejrzenia działania na szkodę dziecka przez:
  - a) Pracownika i inne osoby trzecie;
  - b) rodziców/opiekunów prawnych;
  - c) osobę nieletnią.
20. Czynnikiem alarmującym do podjęcia procedur interwencyjnych są w szczególności:
  - a) Ujawnienie wystąpienia u małoletniego urazów nieprzypadkowych, niewyjaśnionego pochodzenia, tzw. *świeżych urazów*, tj.: śladów na skórze, zasinień, zadrapań, złamań kości, urazów głowy, jamy brzusznej, poparzeń głębokich bądź wskazujących na możliwość przypalania papierosem lub urządzeniem elektrycznym.
  - b) Uzyskanie bezpośrednio od Małoletniego informacji o stosowaniu wobec niego przemocy przez członka personelu Szpitala/członka rodziny/innego małoletniego/osoby trzeciej.
  - c) Uzyskanie od przedstawiciela ustawowego/opiekuna faktycznego małoletniego/innego członka personelu/osoby trzeciej informacji o stosowaniu przemocy wobec małoletniego.
21. Procedury interwencji w przypadku krzywdzenia dziecka przedstawia *załącznik nr 4, załącznik 4.1 oraz załącznik 4.2.*
22. W przypadku konieczności wysłania do Sądy Rodzinne wniosku o wgląd w sytuację rodziny – wzór wniosku stanowi *załącznik nr 5.*
23. W przypadku konieczności zawiadomienia Prokuratury lub Policji o możliwości popełnienia przestępstwa – wzór wniosku stanowi *załącznik nr 6.*
24. W Szpitalu funkcjonuje procedura CO_3.1_postepowanie z ofiarami przemocy lub zaniedbania.
25. Szpital dysponuje danymi kontaktowymi do lokalnych instytucji, które zajmują się interwencją i pomocą w sytuacjach krzywdzenia dzieci:

<u>KOMENDA POWIATOWA POLICJI</u> ul. Jana Pawła II 2, Gniezno; Zespół Dyżurnych tel. 47 77 21 211; Wydział Prewencji – Sekretariat tel. 47 77 21 229; www.gniezno-policja.gov.pl	<u>PUNKT INTERWENCJI KRYZYSOWEJ</u> przy Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Gnieźnie ul. H. Sienkiewicza 12a, 62 – 200 Gniezno pcpr@powiat-gniezno.pl tel. 61 22 12 906
---	---

Numer alarmowy: 112 Policja : 997	
SĄD REJONOWY W GNIEŹNIE Wydział III Nieletnich i Rodzinny ul. Franciszkańska 10, Gniezno; budynek: B, piętro: I, pokój: 19 Telefon: 61 423 93 30, 61 423 93 36 rodzinny@gniezno.sr.gov.pl	ZESPÓŁ INTERDYSCYPLINARNY DS. PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY DOMOWEJ przy Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej ul. Dworcowa 7, Gniezno tel. 61 426 25 82; wew. 63 lub 45

26. Szpital wywiesił na tablicach informacyjnych ulotki, na temat możliwości uzyskania pomocy w trudnej sytuacji, w tym numery bezpłatnych telefonów zaufania dla dzieci i młodzieży – załącznik nr 7.
27. Pracownik socjalny zatrudniony w Szpitalu udziela pomocy i wsparcia pacjentowi małoletniemu i jego rodzinie/bliskim (osobom, które nie dopuściły się przemocy) w sytuacji interwencji.

§ 4

1. Wszczęcie procedury Niebieskiej Karty następuje w przypadku powzięcia przez członka personelu uzasadnionego podejrzenia stosowania przemocy domowej lub uzyskania zgłoszenia o stosowaniu przemocy domowej wobec małoletniego. Członek personelu jest obowiązany do wszczęcia procedury „*Niebieskiej Karty*”, w rozumieniu wynikającym z Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 września 2023 r. w sprawie procedury "Niebieskiej Karty" oraz wzorów formularzy "Niebieska Karta" — dalej zwanego *Rozporządzeniem*.
2. Wszczęcie procedury następuje z chwilą wypełnienia przez członka personelu formularza „*Niebieska Karta — A* ” (stanowiącego załącznik nr 1 do Rozporządzenia o Niebieskiej Karcie), w którym wskazuje się wszystkie osoby doznające przemocy domowej oraz wszystkie osoby stosujące przemoc domową.
3. Osoba wszczynająca procedurę dokonuje wstępnej diagnozy sytuacji w związku z zaistnieniem uzasadnionego podejrzenia stosowania przemocy domowej i przeprowadza rozmowę z osobą doznającą przemocy domowej, a także, w miarę możliwości, z osobą stosującą przemoc.
4. Rozmowę z osobą doznającą przemocy domowej przeprowadza się w warunkach gwarantujących swobodę wypowiedzi, poszanowanie godności oraz zapewniających bezpieczeństwo.
5. Osobie doznającej przemocy domowej przekazuje się informacje w prostym, przejrzystym i przystępnym dla niej języku, z uwzględnieniem stanu i okoliczności, które mogą mieć wpływ na zdolność rozumienia i bycie rozumianym.
6. W trakcie rozmowy z osobą stosującą przemoc domową informuje się ją w szczególności o prawnych konsekwencjach stosowania przemocy domowej oraz wskazuje na konieczność zmiany sposobu postępowania.
7. Działania, o których mowa, realizuje się uwzględniając warunki, czynniki i potrzeby, w tym

dotyczące osób niepełnosprawnych. Jeżeli istnieje podejrzenie stosowania przemocy domowej wobec Małoletniego, działania w ramach procedury przeprowadza się w obecności rodzica, opiekuna prawnego lub faktycznego.

8. Jeżeli istnieje podejrzenie, że osobami stosującymi przemoc domową wobec Małoletniego są rodzice, opiekunowie prawni lub faktyczni, działania w ramach procedury przeprowadza się w obecności pełnoletniej osoby najbliższej w rozumieniu art. 115 § 11 Kodeksu Karnego, zwanej dalej "osobą najbliższą", lub pełnoletniej osoby wskazanej przez Małoletniego.
9. Działania z udziałem Małoletniego doznającego przemocy domowej przeprowadza się, w miarę możliwości, w obecności psychologa.
10. Po wypełnieniu formularza "Niebieska Karta - A" osobie doznającej przemocy domowej przekazuje się formularz "Niebieska Karta - B". Jeżeli osobą doznającą przemocy domowej jest Małoletni, formularz "Niebieska Karta - B" przekazuje się rodzicowi, opiekunowi prawnemu lub faktycznemu, a w przypadku podejrzenia stosowania przemocy przez rodzica, opiekuna prawnego lub faktycznego - osobie najbliższej lub pełnoletniej osobie wskazanej przez Małoletniego. Formularza "Niebieska Karta - B" nie przekazuje się osobie stosującej przemoc domową!
11. Wzór formularza "Niebieska Karta - B" jest określony w załączniku nr 2 do Rozporządzenia.
12. Wypełniony formularz "Niebieska Karta - A" niezwłocznie, przekazuje się do pracownika socjalnego, który następnie w terminie 5 dni roboczych (licząc od daty wszczęcia interwencji) przekazuje ją do zespołu interdyscyplinarnego powołanego przez organ wykonawczy gminy, właściwego wg miejsca zamieszkania Małoletniego.
13. Kopię wypełnionego go formularza "Niebieska Karta - A" pozostawia się u pracownika socjalnego.
14. Wszystkie działania realizowane w ramach procedury są dokumentowane w formie pisemnej.
15. W pozostałym zakresie zastosowanie mają przepisy Rozporządzenia o Niebieskiej Karcie
16. Osoby upoważnione w Szpitalu do wszczynania procedury „Niebieskiej Karty” to: Członkowie personelu, będący osobami wykonującymi zawód medyczny, w tym zawód lekarza, pielęgniarki, ratownika medycznego

V. ZASADY BEZPIECZNYCH RELACJI POMIĘDZY PERSONELEM PLACOWKI A DZIEĆMI

§ 1

1. Pracownicy znają i stosują zasady bezpiecznych relacji personel–dziecko ustalone w Szpitalu. Zasady stanowi *załącznik nr 8* do niniejszej Polityki.
2. W Szpitalu funkcjonują także zasady bezpiecznych relacji pomiędzy małoletnimi, które stanowią *załącznik nr 10*.
3. W Szpitalu udostępniona jest także Polityka w wersji skróconej dla dzieci.

VI. ZASADY OCHRONY DANYCH OSOBOWYCH ORAZ WIZERUNKU DZIECI

§ 1

Dane osobowe dziecka podlegają ochronie na zasadach zgodnych z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27.04.2016 r.

§ 2

1. Szpital, uznając prawo dziecka do prywatności i ochrony dóbr osobistych, zapewnia ochronę wizerunku dziecka.
2. Pracownikowi Szpitala nie wolno umożliwiać przedstawicielom mediów utrwalania wizerunku dziecka (filmowanie, fotografowanie, nagrywanie głosu dziecka) na terenie placówki bez pisemnej zgody rodzica lub opiekuna prawnego dziecka.
3. W celu uzyskania zgody, o której mowa powyżej, pracownik placówki może skontaktować się z opiekunem dziecka i ustalić procedurę uzyskania zgody. Niedopuszczalne jest podanie przedstawicielowi mediów danych kontaktowych do opiekuna dziecka – bez wiedzy i zgody tego opiekuna.
4. Jeżeli wizerunek dziecka stanowi jedynie szczegół całości, takiej jak: zgromadzenie, krajobraz, publiczna impreza, zgoda rodzica lub opiekuna prawnego na utrwalanie wizerunku dziecka nie jest wymagana.
5. Upublicznienie przez pracownika placówki wizerunku dziecka utrwalonego w jakiegokolwiek formie (fotografia, nagranie audio-wideo) wymaga pisemnej zgody rodzica lub opiekuna prawnego dziecka.
6. Pisemna zgoda, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać informację, gdzie będzie umieszczony zarejestrowany wizerunek i w jakim kontekście będzie wykorzystywany (np. że umieszczony zostanie na stronie youtube.com w celach promocyjnych).

VII. ZASADY BEZPIECZNEGO KORZYSTANIA Z INTERNETU I MEDIÓW ELEKTRONICZNYCH

§ 1

1. Na terenie Szpitala dziecko korzysta z Internetu za zgodą rodzica/opiekuna prawnego i na udostępnionym przez niego urządzeniu.
2. Na terenie Szpitala dostęp dziecka do Internetu możliwy jest za pomocą sieci wifi Szpitala po podaniu hasła.
3. Rodzic/opiekun prawny jest odpowiedzialny za udostępnienie pacjentowi-dziecku dostępu do Internetu i jest odpowiedzialny za treści, jakie dziecko przegląda w Internecie.
4. Odpowiedzialność za blokowanie treści leży po stronie właściciela sprzętu, które ma służyć do przeglądania treści udostępnionych w Internecie.
5. Jeżeli personel Szpitala poweźmie informację, że dziecko-pacjent ma dostęp do treści szkodliwych lub innych treści zagrażających w sieci, niezwłocznie powiadamia o tym

rodziców/opiekunów prawnych dziecka-pacjenta oraz koordynatora oddziału lub lekarza pełniącego dyżur.

§ 2

Za zachowania niedozwolone w sieci uważa się w szczególności:

- a) Transmitowanie nagrań z udziałem innego Małoletniego na żywo za pośrednictwem Internetu;
- b) Udostępnianie w Internecie wpisów mających na celu wyśmianie, poniżenie lub upokorzenie innego Małoletniego;
- c) Udostępnianie wizerunku i/lub głosu innego Małoletniego za pośrednictwem Internetu;
- d) Wykorzystywanie wizerunku innego Małoletniego bez jego zgody, w szczególności w ramach dokonania modyfikacji jego wyglądu w celach prześmiewczych;
- e) Udostępnianie wulgarnych, obraźliwych komentarzy i wpisów w Internecie;
- f) Podsywanie się pod innych użytkowników Internetu bądź nieuprawnione logowania na konta internetowe innej osoby;
- g) Korzystanie ze stron internetowych zawierających materiały pornograficzne oraz przeglądanie materiałów niedostosowanych do wieku Małoletniego;
- h) Stosowanie wobec innej osoby przejawów nękania za pośrednictwem Internetu.

VIII. MONITORING STOSOWANIA STANDARDÓW I ICH AKTUALIZACJA

§ 1

1. Osobą odpowiedzialną za wdrożenie i stosowanie standardów jest Dyrektor Szpitala.
2. Na polecenie Dyrekcji Szpitala, pracownik socjalny reaguje na sygnały naruszenia standardów oraz proponuje zmiany w standardach.
3. Osoba, o której mowa w ust. 2 niniejszego rozdziału, przeprowadza wśród pracowników Szpitala raz na rok ankietę monitorującą poziom realizacji standardów. Wzór ankiety stanowi załącznik nr 9.
4. W ankiecie, o której stanowi ust. 3, pracownicy Szpitala mogą proponować zmiany standardów oraz wskazywać naruszenia standardów w organizacji.
5. Osoba, o której mowa w ust. 2 niniejszego rozdziału, dokonuje opracowania wypełnionych przez pracowników i współpracowników ankiet. Sporządza na tej podstawie raport z monitoringu, który następnie przekazuje kierownictwu Szpitala.
6. Co najmniej raz na dwa lata dokonuje się oceny standardów w celu zapewnienia ich dostosowania do aktualnych potrzeb oraz zgodności z obowiązującymi przepisami.
7. Za dokonywanie okresowej aktualizacji Polityki i *standardów Ochrony Małoletnich* odpowiada w Szpitalu Pełnomocnik ds. Monitorowania Procesów i ds. Praw Pacjenta.
8. Koordynatorzy Oddziałów, Pielęgniarki Oddziałowe oraz pozostali Kierownicy komórek organizacyjnych odpowiedzialni są za:
  - a) Zapoznanie podległych pracowników z wymaganiami niniejszej Polityki;
  - b) Nadzór nad prawidłowym stosowaniem Polityki;

- c) Przyjmowanie zgłoszeń dotyczących podejrzenia stosowania przemocy wobec małoletnich;
  - d) Informowanie o zdarzeniach Dyrekcję Szpitala
  - e) Współpracę w zakresie stosowania Polityki z pracownikami socjalnymi oraz z Pełnomocnikiem Dyrektora ds. Monitorowania procesów i ds. Praw Pacjenta.
9. Dyrekcja Szpitala wprowadza do standardów niezbędne zmiany i ogłasza pracownikom oraz współpracownikom nowe brzmienie standardów.

IX. PRZEPISY KOŃCOWE

§ 1

1. Ogłoszenie standardów dla pracowników placówki następuje poprzez przesłanie tekstu drogą elektroniczną oraz zamieszczenie jej na dysku Personel. Każdy pracownik Szpitala ma bezwzględny obowiązek zapoznać się z Polityką i Standardami ochrony dzieci przed krzywdzeniem.
2. Polityka i standardy ochrony dzieci przed krzywdzeniem dostępna jest w wersji papierowej na każdym Oddziale w dyżurce Pielęgniarki Oddziałowej oraz u kierowników pozostałych jednostek w Szpitalu. Każdy pacjent ma również prawo w razie konieczności o dodatkowe ustne wyjaśnienie.
3. Polityka umieszczona jest na stronie internetowej Szpitala.
4. Ewentualne zmiany standardu są przekazywane przez Dyrekcję Szpitala do wszystkich pracowników w sposób ogólnie przyjęty w Szpitalu.

KWESTIONARIUSZ OSOBOWY
osoby ubiegającej się o zatrudnienie w celu weryfikacji jej w Rejestrze Sprawców Przestępstw
na Tle Seksualnym
(wypełnić drukowanymi literami)

NAZWISKO	
NAZWISKO RODOWE	
IMIĘ (pierwsze)	
PESEL	
DATA URODZENIA	
IMIĘ MATKI	
IMIĘ OJCA	

.....
Miejscowość, data

OŚWIADCZENIE

Ja, niżej podpisany/a..... oświadczam, że:

- a) W ciągu ostatnich 20 lat zamieszkiwałem w Państwie/Państwach innych niż Rzeczpospolita Polska (wymienić jakie):

- .....
- *jednocześnie przedkładam informację z rejestrów karnych tego Państwa/tych Państw uzyskaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktem z dziećmi.
- *jednocześnie oświadczam, że prawo państw wskazanych powyżej, z których ma być przedłożona informacja, nie przewiduje jej sporządzenia lub w danym państwie nie prowadzi się rejestru karnego, wobec czego oświadczam, że nie byłem/byłam prawomocnie skazany/a w tym państwie za czyny zabronione odpowiadające przestępstwom określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz nie wydano wobec mnie innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuściłem/am się takich czynów zabronionych, oraz że nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

.....
Czytelny podpis

data: .....

KARTA INTERWENCJI

1. Oznaczenie dziecka (imię, nazwisko, pesel)		
2. Przyczyna interwencji (forma krzywdzenia) zakreślić właściwe	<ul style="list-style-type: none"> • przemoc fizyczna • przemoc emocjonalna • przemoc seksualna • zaniedbanie • szczególne przypadki krzywdzenia dziecka (zaniedbanie prenatalne, Zespół Dziecka Maltretowanego, Zastępczy/przeniesiony zespół Münchausena • inne (jakie?) ----- 	
Osoby dopuszczające się przemocy (zakreślić właściwe)	<ul style="list-style-type: none"> • przemoc rówieśnicza • przemoc rodzicielska • przemoc ze strony pracownika • inne (jakie?) ----- 	
3. Osoba zawiadamiająca o podejrzeniu krzywdzenia		
4. Opis dodatkowych działań odjętych przez personel,	Data	Działanie
		Rozmowa z opiekunami dziecka
		Rozmowa z psychologiem
		inne
5. Forma podjętej interwencji (zakreślić właściwe)	<ul style="list-style-type: none"> • zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, • wniosek o wgląd w sytuację dziecka/rodziny, • Niebieska Karta • inny rodzaj interwencji (Jaki?) ----- 	
6. Dane dotyczące interwencji	Data interwencji	Nazwa organu do którego zgłoszono interwencję

-----
imię i nazwisko podpis osoby wypełniającej

Schemat interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez rodzica lub opiekuna

Podejrzewasz, że dziecko:

doświadcza przemocy z uszczerbkiem na zdrowiu¹, wykorzystania seksualnego lub/i zagrożone jest jego życie

- zadbaj o bezpieczeństwo dziecka i odseparuj je od rodzica/opiekuna podejrzanego o krzywdzenie;
- zawiadom policję pod nr 112 lub 997².

jest pokrzywdzone innymi typami przestępstw

- poinformuj na piśmie policję lub prokuraturę, wysyłając zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa³.

doświadcza zaniedbania lub rodzic/opiekun dziecka jest niewydolny wychowawczo (np. dziecko chodzi w nieadekwatnych do pogody ubraniach, opuszcza miejsce zamieszkania bez nadzoru osoby dorosłej)

- zadbaj o bezpieczeństwo dziecka;
- porozmawiaj z rodzicem/opiekunem;
- powiadom o możliwości wsparcia psychologicznego i/lub materialnego;
- w przypadku braku współpracy rodzica/opiekuna powiadom właściwy ośrodek pomocy społecznej.

doświadcza jednorazowo innej przemocy fizycznej (np. klapsy, popychanie, szturchanie), przemocy psychicznej (np. poniżanie, dyskryminacja, ośmieszanie) lub innych niepokojących zachowań (tj. krzyk, niestosowne komentarze)

- zadbaj o bezpieczeństwo dziecka;
- przeprowadź rozmowę z rodzicem/opiekunem podejrzanym o krzywdzenie;
- powiadom o możliwości wsparcia psychologicznego;
- w przypadku braku współpracy rodzica/opiekuna lub powtarzającej się przemocy powiadom właściwy ośrodek pomocy społecznej⁴;
- równoległe złóż do sądu rodzinnego wniosek o wgląd w sytuację rodziny⁵.

- 1 Przemoc z uszczerbkiem na zdrowiu oznacza spowodowanie choroby lub uszkodzenia ciała (np. złamanie, zasinienie, wybite zęba, zranienie), a także m.in. pozbawienie wzroku, słuchu, mowy, wywołanie innego ciężkiego kalectwa, trwałej choroby psychicznej, zniekształcenia ciała itp.
- 2 W rozmowie z konsultantem podaj swoje dane osobowe, dane dziecka, dane osoby podejrzewanej o krzywdzenie oraz wszelkie znane Ci fakty w sprawie.
- 3 Zawiadomienie możesz zaadresować do najbliższej dla Ciebie jednostki. W zawiadomieniu podaj swoje dane osobowe, dane dziecka i dane osoby podejrzewanej o krzywdzenie oraz wszelkie znane Ci fakty w sprawie – opisz, co dokładnie się zdarzyło i kto może mieć o tym wiedzę. Zawiadomienie możesz też złożyć anonimowo, ale podanie przez Ciebie danych umożliwi organowi szybsze uzyskanie potrzebnych informacji.
- 4 Ośrodek powiadom na piśmie lub mailowo. Pamiętaj o podaniu wszystkich znanych Ci danych dziecka (imię i nazwisko, adres zamieszkania, imiona i nazwiska rodziców), opisz wszystkie niepokojące okoliczności występujące w rodzinie i wszystkie znane Ci fakty.
- 5 Wniosek złóż na piśmie do sądu rodzinnego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania dziecka. We wniosku podaj wszystkie znane Ci dane dziecka (imię i nazwisko, adres zamieszkania, imiona i nazwiska rodziców) oraz wszystkie okoliczności, które mogą być istotne dla rozstrzygnięcia sprawy (opisz, co niepokojącego dzieje się w rodzinie, co zaobserwowałaś/eś).

Schemat interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez osobę nieletnią, czyli taką, która nie ukończyła 17. roku życia

(przemoc rówieśnicza)

Podejrzewasz, że dziecko:

doświadcza ze strony innego dziecka **przemocy z uszczerbkiem na zdrowiu¹, wykorzystania seksualnego lub/i zagrożone jest jego życie**

- zadbaj o bezpieczeństwo dziecka i odseparuj je od osoby podejrzanej o krzywdzenie;
- przeprowadź rozmowę z rodzicami/opiekunami dzieci uwikłanych w przemoc;
- równoległe powiadom najbliższy sąd rodzinny lub policję wysyłając zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa².

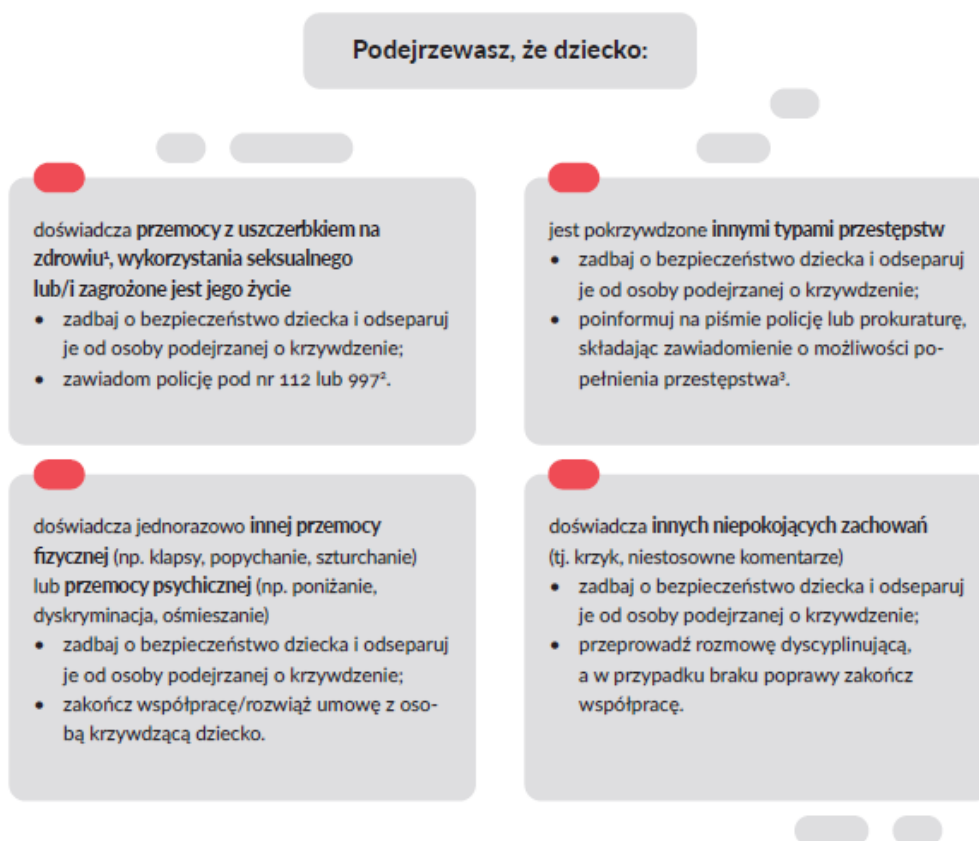
doświadcza ze strony innego dziecka **jednorazowo innej przemocy fizycznej** (np. popychanie, szturchanie), **przemocy psychicznej** (np. poniżanie, dyskryminacja, ośmieszanie) lub **innych niepokojących zachowań** (tj. krzyk, niestosowne komentarze)

- zadbaj o bezpieczeństwo dziecka i odseparuj je od osoby podejrzanej o krzywdzenie;
- przeprowadź rozmowę osobno z rodzicami dziecka krzywdzącego i krzywdzonego oraz opracuj działania naprawcze;
- w przypadku powtarzającej się przemocy powiadom lokalny sąd rodzinny, wysyłając wniosek o wgląd w sytuację rodziny³.

- ¹ Przemoc z uszczerbkiem na zdrowiu oznacza spowodowanie choroby lub uszkodzenia ciała (np. złamanie, zasinienie, wybite zęba, zranienie), a także m.in. pozbawienie wzroku, słuchu, mowy, wywołanie innego ciężkiego kalectwa, trwałej choroby psychicznej, zniekształcenia ciała itp.
- ² Zawiadomienie możesz zaadresować do najbliższej dla Ciebie jednostki. W zawiadomieniu podaj swoje dane osobowe, dane dziecka i dane osoby podejrzewanej o krzywdzenie oraz wszelkie znane Ci fakty w sprawie – opisz, co dokładnie się zdarzyło i kto może mieć o tym wiedzę. Zawiadomienie możesz też złożyć anonimowo, ale podanie przez Ciebie danych umożliwi organowi szybsze uzyskanie potrzebnych informacji.
- ³ Wniosek złoż na piśmie do sądu rodzinnego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania dziecka. We wniosku podaj wszystkie znane Ci dane dziecka (imię i nazwisko, adres zamieszkania, imiona i nazwiska rodziców) oraz wszystkie okoliczności, które mogą być istotne dla rozstrzygnięcia sprawy (opisz, co niepokojącego dzieje się w rodzinie, co zaobserwowałeś/eś).

Schemat interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez osoby trzecie

(np. wolontariusze, pracownicy organizacji/institucji oraz inne osoby, które mają kontakt z dzieckiem)

- ¹ Przemoc z uszczerbkiem na zdrowiu oznacza spowodowanie choroby lub uszkodzenia ciała (np. złamanie, zasinienie, wybite zęba, zranienie), a także m.in. pozbawienie wzroku, słuchu, mowy, wywołanie innego ciężkiego kalectwa, trwałej choroby psychicznej, zniekształcenia ciała itp.
- ² W rozmowie z konsultantem podaj swoje dane osobowe, dane dziecka, dane osoby podejrzanej o krzywdzenie oraz wszelkie znane Ci fakty w sprawie.
- ³ Zawiadomienie możesz zaadresować do najbliższej dla Ciebie jednostki. W zawiadomieniu podaj swoje dane osobowe, dane dziecka i dane osoby podejrzanej o krzywdzenie oraz wszelkie znane Ci fakty w sprawie – opisz, co dokładnie się zdarzyło i kto może mieć o tym wiedzę. Zawiadomienie możesz też złożyć anonimowo, ale podanie przez Ciebie danych umożliwi organowi szybsze uzyskanie potrzebnych informacji.

.....
Miejscowość, data

Sąd Rejonowy w .....
Wydział Rodzinny i Nieletnich^[1]

Wnioskodawca:
Szpital Pomnik Chrztu Polski
Ul. Św. Jana 9,
62-200 Gniezno

Uczestnicy postępowania: ..... (imiona i nazwiska
rodziców)
ul. .... (adres zamieszkania)
rodzice małoletniego: ..... (imię i nazwisko
dziecka, data urodzenia)

Wniosek o wgląd w sytuację dziecka

Niniejszym wnoszę o wgląd w sytuację małoletniego ..... (imię i nazwisko dziecka, data urodzenia^[2]) i wydanie odpowiednich zarządzeń opiekuńczych.

Uzasadnienie

Z informacji uzyskanych od pracowników ..... będących w kontakcie z małoletnim/ą wynika, że Rodzina nie ma założonej Niebieskiej Karty. Mając powyższe fakty na uwadze można przypuszczać, że dobro małoletniego ..... jest zagrożone a ..... nie wykonują właściwie władzy rodzicielskiej. Dlatego wniosek o wgląd w sytuację rodzinną małoletniego/ją i ewentualne wsparcie rodziców jest uzasadniony. Pracownikiem opiekującym się małoletnim/ą w Placówce jest.....(imię, nazwisko, telefon służbowy, adres placówki).

.....
Załączniki:

1. *Ew. dokumenty, jak są dostępne,*
1. Odpis pisma.

^[1] Wniosek należy złożyć do sądu właściwego ze względu na miejsce zamieszkania dziecka, nie zameldowania.

¹²¹ Należy zawsze podać imię i nazwisko dziecka i adres jego pobytu. Tylko w takim wypadku sąd może skutecznie pomóc, m.in. poprzez wysłanie do rodziny kuratora na wywiad.

Gniezno, ... r.
Miejscowość data

Prokuratura Rejonowa w Gnieźnie

Zawiadamiający: Szpital Pomnik Chrztu Polski
z siedzibą w Gnieźnie

adres do korespondencji: ul. św. Jana 9, 62-200 Gniezno

Zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa (wzór)

Niniejszym składam zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego ..... (imię i nazwisko, adres zamieszkania, PESEL) przez ..... (imię i nazwisko, adres zamieszkania, PESEL domniemanego sprawcy), polegającego na tym, że:

.....
.....

(krótki opis zachowania wobec dziecka, które budzi uzasadnione podejrzenie, że może stanowić przestępstwo- bicie, głodzenie, wyzywanie, straszenie, grożenie, kontakt/czynności o charakterze seksualnym itp).

Uzasadnienie

W dniu ....., w trakcie wykonywania przez ..... (imię i nazwisko pracownika/wolontariusza sporządzającego zawiadomienie) czynności służbowych - wobec w/w małoletniej/go, dziecko/badanie ujawniło niepokojące treści dotyczące relacji z .....^[2] i/lub skutki niewłaściwych zachowań ze strony ..... [1] wobec dziecka

Dalszy opis podejrzenia popełnienia przestępstwa:

.....
.....
.....
.....
.....

Mając na uwadze powyższe informacje, a także dobro i bezpieczeństwo małoletniej/małoletniego wnoszę o wszczęcie postępowania w tej sprawie.

Osobą mogącą udzielić więcej informacji jest ..... (imię, nazwisko, telefon, adres do korespondencji).

Wszelką korespondencję w sprawie proszę przysyłać na adres korespondencyjny, z powołaniem się na numer i liczbę dziennika pisma.

.....
podpis osoby upoważnionej

[1] Opis sytuacji, która miała miejsce. Należy uzupełnić zgodnie z tym, co się wydarzyło (ważne jest, by zaznaczyć np.: kiedy i gdzie miało miejsce zdarzenie, kto mógł je widzieć/wiedzieć o nim, kto mógł popełnić przestępstwo).

**WAŻNE NUMERY
TELEFONÓW!
TU ZNAJDZIESZ POMOC**

01

KOMENDA POWIATOWA POLICJI

ul. Jana Pawła II 2, Gniezno;
Zespół Dyżurnych tel. 47 77 21 211;
www.gniezno-policja-gov.pl
Numer alarmowy: 112 Policja : 997
**800 120 226- POLICYJNY TELEFON ZAUFANIA DLA
OSÓB DOZNAJĄCYCH PRZEMOCY DOMOWEJ**

PUNKT INTERWENCJI KRYZYSOWEJ

przy Powiatowym Centrum Pomocy
Rodzinie w Gnieźnie
ul. H. Sienkiewicza 12a, Gniezno
pcpr@powiat-gniezno.pl
tel. 61 22 12 906

02

03

**ZESPÓŁ INTERDISCYPLINARNY DS.
PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY DOMOWEJ**

przy Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej
ul. Dworcowa 7, Gniezno
tel. 61 426 25 82; wew. 63 lub 45

**ANONIMOWE, BEZPŁATNE, CAŁODOBOWE
TELEFONY ZAUFANIA**

04

05

06

22 828 11 12 - Telefon zaufania dla ofiar
i sprawców przemocy seksualnej
22 628 52 22 - Telefon zaufania dla osób
o odmiennej orientacji seksualnej

**NIGDY NIE JESTEŚ SAM/ SAMA! ZGŁASZAJ
POTRZEBĘ POMOCY DLA SIEBIE I INNYCH.**

ZASADY BEZPIECZNEGO KONTAKTU

PERSONEL MEDYCZNY – DZIECKO

Wprowadzenie

W przypadku pacjenta – dziecka szczególnie kluczowa jest uważność personelu medycznego i ostrożność, by nie przeoczyć czegoś niepokojącego oraz by nie naruszyć jego granic i prawa do godnego traktowania. Podmiot medyczny zapewnia fizyczne bezpieczeństwo pacjentom dziecięcym.

Gdy pacjent dziecięcy korzysta ze usług Szpitala Pomnik Chrztu Polski:

- zawsze kieruj się jego dobrem. Działaj w jego najlepszym interesie;
- pamiętaj, że pacjentem jest małe dziecko, nie jego rodzic czy opiekun. Traktuj pacjenta dziecięcego podmiotowo;
- pamiętaj, że prawa pacjenta dotyczą także dzieci (osób poniżej 18 roku życia);
- podchodź w sposób indywidualny do każdego pacjenta dziecięcego. Dostosuj sposób kontaktu do: wieku dziecka, jego możliwości poznawczych, jego potrzeb emocjonalnych oraz konkretnej sytuacji medycznej, w której dziecko się znajduje.

Wskazówki i dobre praktyki dotyczące budowania relacji i komunikacji pomiędzy personelem medycznym a pacjentem dziecięcym

Organizacja i zasady funkcjonowania placówki medycznej

- Zadbaj o to, by pacjent dziecięcy i jego rodzic/opiekun miał pełną informację o leczeniu, opiece, a także o zasadach funkcjonowania placówki medycznej, w tym polityce ochrony dzieci przed krzywdzeniem, która obowiązuje w Szpitalu Pomnik Chrztu Polski.
- Pamiętaj, by przekazać informację w jasny i zrozumiały sposób.
- Przekaz dostosuj do wieku dziecka i jego możliwości poznawczych.

Obecność rodzica/opiekuna

- Pacjent dziecięcy ma prawo, by rodzice/opiekunowie towarzyszyli mu w procesie leczenia zawsze, gdy tego potrzebuje.
- Informuj dziecko i rodziców/opiekunów o zasadach obowiązujących w placówce. Podkreślaj znaczenie ich przestrzegania dla minimalizowania dyskomfortu wszystkich pacjentów. Zachęcaj do czytania informacji.
- Zadbaj o to, aby rodzic był informowany o bieżącej sytuacji medycznej dziecka.
- Współpracuj z rodzicami/opiekunami w procesie przygotowania i uspokojenia dziecka; spytaj, co dziecko lubi, na co reaguje niekorzystnie, a na co pozytywnie.
- Komunikując się z pacjentem i jego rodzicami/opiekunami pamiętaj, by:
  - zachować życzliwość w kontakcie;

-być empatycznym i wykazywać zrozumienie;

-stworzyć przyjazną i bezpieczną atmosferę - tak, by pacjent dziecięcy i jego rodzice czuli się komfortowo.

Rozpoczęcie rozmowy z pacjentem dziecięcym i budowanie dobrej relacji

- Przedstaw się pacjentowi dziecięcemu z imienia i nazwiska oraz funkcję jaką pełnisz. Możesz też powiedzieć o tym jaka będzie Twoja rola w procesie leczenia. Przekaz dostosuj do wieku dziecka. Upewnij się, że jest dla niego zrozumiały.
- Zapytaj pacjenta dziecięcego o to w jaki sposób chce, by się do niego zwracać, np. o preferowaną formę imienia i dostosuj się do tego.
- Pamiętaj, że dziecko jest Twoim pacjentem:
  - gdy coś omawiasz z rodzicem/opiekunem – nie zwracaj się do dorosłego w taki sposób jakby dziecko było nieobecne przy rozmowie;
  - zawsze nawiązuj z nim kontakt wzrokowy. Pamiętaj, że dobry kontakt wzrokowy oznacza, że Wasze oczy powinny być na podobnej wysokości. Dostosuj się do tego, np. „kucnij”, gdy rozmawiasz z małym dzieckiem;
  - jak najczęściej jest to możliwe (będzie to zależne od wieku dziecka) zwracaj się wprost do niego.
- Buduj relację opartą na zaufaniu.

zasady: wyjaśnianie i uprzedzanie

- Wyjaśniaj na czym będzie polegało badanie/zabieg. Opisz dziecku krok po kroku co się będzie działo. Używaj języka dostosowanego do wieku dziecka. To da dziecku poczucie bezpieczeństwa i obniży poziom lęku.
- Uprzedzaj dziecko, zanim coś zrobisz. Dotyczy to badania, zabiegu, ale też np. kontaktu fizycznego. Uprzedź, że będziesz dotykał/a dziecko – zanim to zrobisz.
- Zadbaj o to, by dziecko wiedziało, że może zadawać pytania.
- Mów dziecku prawdę, np. nie oszukuj, że zastrzyk nie boli. Zamiast tego opisz, co zrobisz, jak może ból odczuć dziecko – np. przez porównanie do czegoś mu znanemu.

Godność i intymność

- Podczas badania medycznego odsłaniaj ciało dziecka partiami – najpierw informując i wyjaśniając co będziesz robić. W trakcie badania dziecka powinien towarzyszyć rodzic/opiekun.
- W przypadku nastolatka – zapewnij mu jak najwięcej intymności. Np. pozwól, by rozebrał się za parawanem.

- Kontakt fizyczny z dzieckiem może być stosowny i spełnia zasady bezpiecznego kontaktu, jeżeli jest odpowiedzią na potrzeby dziecka w danym momencie, uwzględnia wiek dziecka, etap rozwojowy, płeć, kontekst kulturowy i sytuacyjny. W kontaktach tych należy kierować się zawsze swoim profesjonalnym osądem, słuchając, obserwując i odnotowując reakcję dziecka, pytając je o zgodę na kontakt fizyczny (np. przytulenie) i zachowując świadomość, że nawet przy twoich dobrych intencjach taki kontakt może być błędnie zinterpretowany przez dziecko lub osoby trzecie.

Komunikacja z małymi pacjentami z różnymi typami niepełnosprawności/szczególnych potrzeb

- Zwracaj uwagę, gdy dziecko zachowuje się inaczej niż jego rówieśnicy, czy „nieadekwatnie do wieku”.
- Nie oceniaj zbyt pochopnie: Może to być jak najbardziej normalna sytuacja, bo dzieci mają różne potrzeby komunikacyjne, czy też różną wrażliwość na bodźce dotykowe czy słuchowe. Zamiast tego zapytaj rodziców.
- Z wyczuciem dopytaj rodziców czy dziecko ma jakieś problemy, np. słabo słyszy, jest diagnozowane pod jakimś kątem (spektrum autyzmu, ADHD, itd.). Wyjaśnij, że pytasz, by skuteczniej komunikować się z dzieckiem i w efekcie lepiej mu pomóc.
- Niezależnie od powodu nietypowego zachowania dziecka, poproś rodziców/opiekunów o pomoc. Poproś o wskazówki, jak z dzieckiem postępować. Na co zwracać szczególną uwagę w kontakcie?
- Korzystaj z alternatywnych form komunikacji, gdy pacjent – dziecko tego potrzebuje.

Czego nie robić w komunikacji z dzieckiem i/lub jego rodzicami/opiekunami?

- Nie omawiaj spraw dziecka „ponad jego głową”, tak jakby nie było go przy tej rozmowie.
- Nie naruszaj prawa dziecka do intymności i prywatności. Nie ujawniaj danych osobowych ani wrażliwych.
- Nie strasz dziecka, czy też nie manipuluj nim, by go nakłonić do jakiegoś działania, czy też by wykonało jakieś Twoje polecenie.
- Nie mów nieprawdy. Na przykład, gdy wiesz, że dziecko może zboleć dany zabieg, nie mów, że nie będzie bolało.
- Nie bagatelizuj odczuć dziecka, emocji, jakie przeżywa w trakcie badania/zabiegu. Strach, lęk przed bólem, czy niepewność w nowej dla dziecka sytuacji są czymś naturalnym – zauważ to i weź to pod uwagę w procesie leczenia.
- Nie ograniczaj możliwości pobytu rodzica przy dziecku. Nie lekceważ tego, że rodzic dobrze zna dziecko, jego potrzeby i upodobania.
- Nie zakładaj, że dziecko i jego rodzice/opiekunowie wiedzą, jak działa szpital lub poradnia i jakie zasady w nich obowiązują.

- Nie nastawiaj się negatywnie i nie wyciągaj zbyt pochopnych wniosków (nie popartych faktami) – dotyczących zachowań dziecka i/lub jego rodziców/opiekunów.
- Nie lekceważ tego, że rodzic/opiekun najlepiej zna potrzeby dziecka, jego zachowania czy upodobania.
- Nie krzycz, nie zawstydzaj, nie upokarzaj, nie lekceważ i nie obrażaj dziecka-pacjenta ani jego rodziców/opiekunów.
- Zakazane jest bicie, szturchanie, popychanie oraz naruszanie integralności fizycznej dziecka w jakikolwiek inny sposób.
- Niedozwolone jest dotykanie dziecka w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny.
- Zachowaj szczególną ostrożność wobec dzieci, które doświadczyły nadużycia i krzywdzenia, w tym seksualnego, fizycznego bądź zaniedbania. Takie doświadczenia mogą czasem sprawić, że dziecko będzie dążyć do nawiązania niestosownych bądź nieadekwatnych fizycznych kontaktów z dorosłymi.
- Kontakt fizyczny z dzieckiem nigdy nie może być niejawnym bądź ukrywany, wiązać się z jakąkolwiek gratyfikacją ani wynikać z relacji władzy. Jeśli będziesz świadkiem jakiegokolwiek z wyżej opisanych zachowań i/lub sytuacji ze strony innych dorosłych lub dzieci, zawsze poinformuj o tym osobę odpowiedzialną i/lub postępuj zgodnie z obowiązującą procedurą interwencji.
- Nie wchodź w relacje jakiegokolwiek zależności wobec małoletniego lub jego rodziców/opiekunów dziecka, jak również zachowywanie się w sposób mogący sugerować innym istnienie takiej zależności i prowadzący do oskarżeń o nierówne traktowanie bądź czerpanie korzyści majątkowych i innych. Nie dotyczy to okazjonalnych podarków związanych ze świętami, np. kwiatów czy drobnych upominków.

Reaguj, gdy podejrzewasz, że dziecko może być krzywdzone

- Reaguj, jeśli zauważysz jakieś niepokojące symptomy, które mogą świadczyć o tym, że dziecko doświadcza przemocy: fizycznej, emocjonalnej, seksualnej czy też zaniedbania – reaguj. Zgłoś to bezpośrednim przełożonym czy też odpowiednim służbom.
- Gdy nie jesteś pewna/y słuszności podejrzeń opisz co zauważyłaś/łeś dokumentacji medycznej oraz porozmawiaj z:
  - innymi osobami, które miały kontakt z dzieckiem;
  - osobami, które mają wiedzę na temat krzywdzenia, np. pracownikiem, który został przeszkolony w tym zakresie, psychologiem, czy pracownikiem socjalnym.
- Na tej podstawie oraz zgodnie z obowiązującymi w podmiocie medycznym procedurach podejmij decyzję w najlepszym interesie dziecka.

Monitoring polityki– ankieta

l. p.	Pytanie	Tak	Nie
1.	Czy zapoznałeś się z dokumentem Polityka ochrony dzieci przed krzywdzeniem?		
2.	Czy potrafisz rozpoznawać symptomy krzywdzenia dzieci?		
3.	Czy wiesz, jak reagować na symptomy krzywdzenia dzieci?		
4.	Czy zdarzyło Ci się zaobserwować naruszenie zasad zawartych w Polityce ochrony dzieci przed krzywdzeniem przez innego pracownika?		
5.	Czy masz jakieś uwagi/poprawki/sugestie dotyczące Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem? (wpisz poniżej)		

UWAGI:

Zasady bezpiecznych relacji pomiędzy dziećmi-pacjentami

I. Podstawowe zasady

W czasie pobytu na terenie Szpitala małoletni obowiązani są do przestrzegania norm prawa powszechnie obowiązującego, w szczególności w zakresie poszanowania dóbr osobistych drugiego dziecka, w tym jego godności osobistej i nietykalności cielesnej.

II. Wykaz zachowań niedozwolonych

Małoletnim zabrania się stosowania jakichkolwiek form przemocy. Zakazane są w szczególności:

- uderzanie, popychanie, szarpanie, kopanie, opluwanie, szczypanie bądź wyrządzanie innemu Małoletniemu jakiegokolwiek krzywdy fizycznej lub wykorzystywanie przewagi fizycznej i psychicznej nad innym Małoletnim,
- wyzywanie, obrażanie, wyśmiewanie, przedrzeźnianie, zawstydzanie, upokarzanie, straszenie, szantażowanie innego Małoletniego oraz wszelkie inne przejawy stosowania przemocy psychicznej wobec innego Małoletniego,
- komentowanie sytuacji rodzinnej bądź majątkowej innego Małoletniego,
- kierowanie do innego Małoletniego propozycji o charakterze erotycznym,
- prezentowanie małoletniemu treści pornograficznych, stosowanie jakichkolwiek przejawów przemocy seksualnej, jak choćby dotykanie miejsc intymnych, obnażanie się, podejmowanie czynności seksualnych,
- rejestracja wizerunku i/lub głosu innego Małoletniego bez jego zgody,
- korzystanie z przedmiotów należących do innego Małoletniego bez jego zgody,
- kradzież lub przywłaszczenie przedmiotów należących do innego Małoletniego, stosowanie jakichkolwiek form cyberprzemocy, w szczególności wskazanych.

KODEKS RELACJI MIĘDZY DZIEĆMI - PACJENTAMI

01

Bądź życzliwy, kulturalny, traktuj innych z szacunkiem tak jak sam chciałbyś/chciałabyś być traktowana/y.

Uszanuj, że inne dziecko może czuć się źle i być może potrzebuje więcej odpoczynku i wyciszenia.

02

Nie naruszaj prawa innego dziecka do intymności i prywatności.

Nie narzucaj nikomu kontaktu fizycznego, zanim kogoś przytulisz zapytaj o zgodę.

03

Nie krzycz, nie zawstydzaj, nie upokarzaj, nie bij, nie wyśmiewaj, nie lekceważ i nie obrażaj innego dziecka.

Nie zabieraj rzeczy innego dziecka.

04

Nie obejmuj innego dziecka na siłę, nie całuj, nie łaskocz, nie ściskaj.

Nie przeszkadzaj innemu dziecku w czasie snu/ odpoczynku / w zabawie gdy sam o to nie poprosi.